

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku M. Sp. z o.o. z siedzibą w O.

przy uczestnictwie T. N.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt XI Ga (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów

prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 373 ust. 1 i 2 prawa upadłościowego oraz art. 378 § 1 jak również 382 k.p.c. i przedstawia wywód na uzasadnienie zarzucanych uchybień. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Skarżący w swym wywodzie pomija tę część motywów Sądu drugiej instancji, która zmierza do wykazania, że niedochowanie terminu do ogłoszenia upadłości było zawinione. Sąd ten wskazał, że jako Prezes spółki pozwany wiedział jakie cięży na niej zadłużenie i jaka jest ilość niezaspokojonych wierzycieli, oraz mimo że spółka była coraz bardziej niewypłacalna czekał z ogłoszeniem upadłości prawie dwa lata. W tym czasie dokonywał czynności prawnych z niektórymi wierzycielami w celu ich zaspokojenia pomijając przy tym innych wierzycieli. Powołał zatem fakty wskazujące działania i na świadomość pozwanego co do stanu rzeczy poczynawszy od dnia, w którym zaktualizowała się podstawa do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości a dniem, w którym wniosek został złożony. Nie zostały wskazane przez pozwanego jakiegokolwiek przyczyny obiektywnie uniemożliwiające mu zgłoszenie wniosku. Co do zarzutów naruszenia przepisów postępowania wskazać trzeba, że nie zostały wskazane konkretne zarzuty

apelacyjne, które nie zostały rozpoznane przez Sąd Okręgowy, co uniemożliwia ocenę czy miałyby to wpływ na rozstrzygnięcie i jaki.

Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżącego w świetle motywów zaskarżonego postanowienia nie pozwalają na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).